

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010054
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619010054.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Osifa v trestnej veci proti obžalovanému S. J. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/, d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/11/2019 zo dňa 31. 7. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 7. decembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. J..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/11/2019 zo dňa 31. 7. 2020 rozhodol tak, že podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil výrok o vine, výrok o treste a výrok o škode z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 7/2017 zo dňa 22.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To 31/2018 zo dňa 21.08.2018, ktorým bol obžalovaný S. J., nar. XX.XX.XXXX vo E. nad P., okres E. nad P., trvale bytom T. 77, t. č. Vazební Věznice Praha - Pankrác, ČR, odsúdený pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona pre skutok, že

v presne nezistenom období od februára 2012 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave predstieral pred K. B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, že zabezpečí znovuo tvorenie jeho procesu, ako aj uloženie miernejšieho trestu, hoci vedel, že to nezabezpečí, pričom na tento účel vylákal od otca odsúdeného K. B. - K. B. finančné prostriedky, ktoré mu poskytol, a to:

- dňa 02.03.2012 vo výške 140,- € poštovou poukážkou na meno P. Y., PS-41/3/107, W.,
- dňa 14.11.2012 vo výške 150,- € poštovou poukážkou na meno I. C., PS-XXX/SB-XX, G.,
- v presne nezistený deň septembra 2014 v Gôtovanoch vo výške 2.000,- € osobne v hotovosti,
- v presne nezistený deň septembra 2014 v Gôtovanoch vo výške 2.500,- € osobne v hotovosti,
- dňa 26.09.2014 vo výške 500,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 20.11.2014 vo výške 1.500,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 17.03.2015 vo výške 2.000,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 27.04.2015 vo výške 560,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 11.05.2015 vo výške 1.200,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 02.06.2015 vo výške 470,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 01.07.2015 vo výške 270,- € vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,

- dňa 06.07.2015 vo výške 405,50 € v ČSOB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na doposiaľ nezistené číslo účtu, ktorý uviedol S. J.,
a ďalej prostredníctvom spoločnosti Western Union zaslal S. J. na jeho meno finančné prostriedky, a to:
- dňa 30.07.2015 sumu vo výške 150,- € s poplatkom vo výške 13,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 163,- €,
- dňa 03.08.2015 sumu vo výške 300,- € s poplatkom vo výške 23,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 323,- €,
- dňa 06.08.2015 sumu vo výške 230,- € s poplatkom vo výške 21,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 251,- €,
- dňa 10.08.2015 sumu vo výške 280,- € s poplatkom vo výške 23,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 303,- €,
- dňa 12.08.2015 sumu vo výške 170,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 187,- €,
- dňa 15.08.2015 sumu vo výške 180,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 197,- €,
- dňa 18.08.2015 sumu vo výške 200,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 217,- €,
- dňa 21.08.2015 sumu vo výške 168,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 185,- €,
- dňa 27.08.2015 sumu vo výške 200,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 217,- €,
- dňa 04.09.2015 sumu vo výške 120,- € s poplatkom vo výške 13,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 133,- €,
- dňa 16.09.2015 sumu vo výške 120,- € s poplatkom vo výške 13,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 133,- €,
- dňa 21.09.2015 sumu vo výške 200,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 217,- €,

čím S. J. spôsobil K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. č. XXX, celkovú škodu vo výške 14.221,50 €, ktorým mu bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ktorým podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť škodu poškodenému K. B. vo výške 14.221,50 €.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil výrok o vine, výrok o treste a výrok o škode z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 35/2017 zo dňa 29.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.02.2019, ktorým bol obžalovaný S. J., nar. XX.XX.XXXX vo E. nad P., okres E. nad P., trvale bytom T. XX, t. č. Vazební Věznice Praha - Pankrác, ČR, odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, pre skutok, že

v mesiaci jún 2014 telefonickým prísľubom predstieral poškodenému B. T. zabezpečenie právnik, ktorý mal poškodeného B. T. zastupovať na súdnom pojednávaní v Prešove, ktoré malo prebiehať v presne nezistenom období v roku 2015, za čo si od poškodeného vypýtal sumu vo výške 4.000,- €, ktoré mu poškodený uhradil postupne vkladmi na účty, a to na účet číslo SK 82 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 06.10.2014 sumu 2.000,- €, na účet číslo SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 07.11.2014 sumu 1.000,- € a dňa 09.03.2015 sumu 1.000,- €, prevzatie finančných prostriedkov telefonicky poškodenému potvrdil, pričom po ich prevzatí poškodenému žiadneho právnik nezabezpečil a finančné prostriedky si ponechal, čím B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, D. spôsobil škodu vo výške 4.000,- €, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, lebo trest uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2017 zo dňa 22.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.08.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/31/2018 zo dňa 21.08.2018 a ktorým obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je na prevýchovu a nápravu obžalovaného dostatočný a podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť uhradiť škodu poškodenému B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. 26XX/XX, D. vo výške 4.000,- €.

Obžalovaného S. J. uznal za vinného v bodoch 1/, 2/ a 3/, pre skutky právne kvalifikované ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/, d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, ktoré mal spáchať tak, že

v bode 1/

v presne nezistenom období od mesiaca júl 2013 v Ústave na výkon väzby a výkon odňatia slobody Prešov, na oddelení výkonu v Sabinove, v ktorom vykonával trest odňatia slobody, pri stretnutiach s I. J., ktorý v tomto ústave taktiež vykonával trest odňatia slobody, v podvodnom úmysle predstieral, že má právnické vzdelanie, sľúbil mu, že po svojom prepustení ho bude zastupovať v rôznych konaniach a následne po podmieničnom prepustení na slobodu ho v presne nezistenom dni v období mesiaca september 2014 po svojom podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody navštívil v mieste jeho trvalého pobytu, v meste Levoča, na ulici L. č. XX a predstierajúc, že pracuje pre nemenovanú advokátsku kanceláriu, mu opätovne sľúbil, podobne ako jeho dcére G.. I. D., že ich bude zastupovať v rôznych konaniach, ktorí v domnienke, že im právne služby poskytne, mu udelili písomné plnomocenstvo na to, že I. J., nar. XX.XX.XXXX, bude zastupovať v súvislosti s vysporiadaním neuspokojených pohľadávok z jeho podnikania, s vecami súvisiacimi s jeho odsúdením, pričom ho požiadal i o pôžičku a jeho dcéru G.. I. D. bude zastupovať pri majetkovom vysporiadaní s bývalým manželom, v dôsledku čoho vylákal od I. J. v dňoch 15.10.2014 sumu 5.000,-€, 21.10.2014 sumu 2.500,-€, 31.10.2014 sumu 2.500,-€, 14.11.2014 sumu 6.000,-€, 30.12.2014 sumu 3.000,-€, 09.01.2015 sumu 1.000,-€, 14.01.2015 sumu 2.300,-€, v dňoch 10.02.2015 sumu 3.000,-€ a 13.02.2015 sumu 2.000,-€ ako pôžičku na kúpu domu, 17.02.2015 sumu 1.300,-€ a 27.02.2015 sumu 700,-€ a od PhDr. I. D. v dňoch 01.12.2014 sumu 1.500,-€, 01.12.2014 sumu 7.000,-€, 02.12.2014 sumu 500,-€, 09.12.2014 sumu 5.000,-€, 18.12.2014 sumu 2.500,-€ a dňa 07.01.2015 sumu 3.000,-€ tak, že po tom, čo tieto finančné prostriedky po jeho pokynoch vložil na účet č. D vedený vo Všeobecnej úverovej banke a. s., pobočka Banská Bystrica, Na troskách č. 26, na meno E. G., z tohto účtu i sám vyberal prípadne i vyberala E. G., ktorá mu ich odovzdávala, pričom v tomto období im predstierajúc výkon svojich právnych služieb, zasielal rôzne falzifikáty rôznych rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, majúce deklarovať rozhodnutia v ich prospech, pričom konal s vedomím, že sľubované právne služby im neposkytne a tieto im ani neposkytol a vylákané peniaze im nevráti, ktoré im ani nevrátil, čím pre I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., ulica L. č. XXX/XX, spôsobil škodu vo výške 30.500,-€ a pre G.. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. L. č. XXX/XX, spôsobil škodu vo výške 19.500,-€,

v bode 2/

v presne nezistenom období od februára 2012 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave predstieral pred K. B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, že zabezpečí znovuoctvorenie jeho procesu, ako aj uloženie miernejšieho trestu, hoci vedel, že to nezabezpečí, pričom na tento účel vylákal od otca odsúdeného K. B. - K. B. finančné prostriedky, ktoré mu poskytol, a to:

- dňa 02.03.2012 vo výške 140,-€ poštovou poukážkou na meno P. Y., PS-XX/X/XXX, W.,
- dňa 14.11.2012 vo výške 150,-€ poštovou poukážkou na meno I. C., PS-XXX/SB-XX, G.,
- v presne nezistený deň septembra 2014 v Gôtovanoch vo výške 2.000,-€ osobne v hotovosti,
- v presne nezistený deň septembra 2014 v Gôtovanoch vo výške 2.500,-€ osobne v hotovosti,
- dňa 26.09.2014 vo výške 500,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 20.11.2014 vo výške 1.500,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 17.03.2015 vo výške 2.000,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 27.04.2015 vo výške 560,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 11.05.2015 vo výške 1.200,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 02.06.2015 vo výške 470,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 01.07.2015 vo výške 270,-€ vo VÚB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý uviedol S. J.,
- dňa 06.07.2015 vo výške 405,50 € v ČSOB Banke v Liptovskom Mikuláši vkladom na doposiaľ nezistené číslo účtu, ktorý uviedol S. J.,

a ďalej prostredníctvom spoločnosti Western Union zaslal S. J. na jeho meno finančné prostriedky, a to:

- dňa 30.07.2015 sumu vo výške 150,- € s poplatkom vo výške 13,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 163,- €,
- dňa 03.08.2015 sumu vo výške 300,- € s poplatkom vo výške 23,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 323,- €,
- dňa 06.08.2015 sumu vo výške 230,- € s poplatkom vo výške 21,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 251,- €,
- dňa 10.08.2015 sumu vo výške 280,- € s poplatkom vo výške 23,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 303,- €,
- dňa 12.08.2015 sumu vo výške 170,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 187,- €,
- dňa 15.08.2015 sumu vo výške 180,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 197,- €,
- dňa 18.08.2015 sumu vo výške 200,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 217,- €,
- dňa 21.08.2015 sumu vo výške 168,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 185,- €,
- dňa 27.08.2015 sumu vo výške 200,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 217,- €,
- dňa 04.09.2015 sumu vo výške 120,- € s poplatkom vo výške 13,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 133,- €,
- dňa 16.09.2015 sumu vo výške 120,- € s poplatkom vo výške 13,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 133,- €,
- dňa 21.09.2015 sumu vo výške 200,- € s poplatkom vo výške 17,- €, teda celkovo zaplatil sumu vo výške 217,- €,

čím S. J. spôsobil K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. č. XXX, celkovú škodu vo výške 14.221,50 €, ktorým mu bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ktorým podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť škodu poškodenému K. B. vo výške 14.221,50 €,

v bode 3/

v mesiaci jún 2014 telefonickým prísľubom predstieral poškodenému B. T. zabezpečenie právnik, ktorý mal poškodeného B. T. zastupovať na súdnom pojednávaní v Prešove, ktoré malo prebiehať v presne nezistenom období v roku 2015, za čo si od poškodeného vypýtal sumu vo výške 4.000,- €, ktoré mu poškodený uhradil postupne vkladmi na účty, a to na účet číslo SK 82 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 06.10.2014 sumu 2.000,- €, na účet číslo SK 76 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 07.11.2014 sumu 1.000,- € a dňa 09.03.2015 sumu 1.000,- €, prevzatie finančných prostriedkov telefonicky poškodenému potvrdil, pričom po ich prevzatí poškodenému žiadneho právnik nezabezpečil a finančné prostriedky si ponechal, čím B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, D. spôsobil škodu vo výške 4.000,- €, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, lebo trest uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2017 zo dňa 22.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.08.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/31/2018 zo dňa 21.08.2018 a ktorým obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je na prevýchovu a nápravu obžalovaného dostatočný a podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť uhradiť škodu poškodenému B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, D. vo výške 4.000,- €.

Súd mu za to uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 5 Tr. zákona spoločný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným I. J., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom B., ul. L. č. XXX/XX, škodu vo výške 30.500,- €, G.. I. D., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom B., ul. L. č. XXX/XX, škodu vo výške 19.500,- €, K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX,

okres B. C., škodu vo výške 14.221,50 € a B. T., XX.XX.XXXX, bytom D., ul. T. č. XXXX/XX, škodu vo výške 4.000,- €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest považuje za prísny. Poukázal na skutočnosť, že súd v rozsudku 3T/1/2019 použil ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica. Zaráža ho, že za zločin z roku 2009 mu je pripisované opätovne spáchanie zločinu. Taktiež žiada aj zohľadnenie ukladanie výšky trestu na základe toho, že v ČR si odpykáva trest vo výmere 53 mesiacov. Je si vedomý svojho konania, vinu priznal, oľutoval, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a napriek tomu, že žil a žije v ČR, nikdy sa nevyhýbal trestnému konaniu aj napriek tomu, že mal veľa možností. Komunikoval so súdom a nikdy ho nenapadlo niekam utekať, ba naopak, pracoval a už má aj vek, aby si urovnal život a žil s rodinou, ktorú má v ČR.

V odvolaní, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne opätovne uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Poukázal na možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a per analogiam podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., ktorú možnosť súd neaplikoval a to v jeho neprospech. K spáchaniu skutku sa v celom rozsahu priznal a to v prípravnom konaní, ako aj následne v súdnom konaní. Obžalovaný bol orgánom činným v trestnom konaní a súdu nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti. Má za to, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukladanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovení § 34, § 36, § 37, § 38 a § 39 Tr. zák., čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane prísny. Podľa jeho názoru súd mal odkázať poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku zmenil.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobným až vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného v bode 1/ až 3/ rozsudku ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/, d/ Tr. zák. a to jednak vzhľadom na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, ako aj vzhľadom na ďalšie vo veci vykonané dokazovanie.

Z dôvodov podaného odvolania je zrejmé, že obžalovaný napáda rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Po podrobnom preskúmaní spisového materiálu a rozsudku v tejto časti krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa rovnako podrobným spôsobom vysporiadal tak s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom, ako aj so všetkými skutočnosťami majúci význam pre rozhodnutie o uložení druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 31, § 34 a nasl. Tr. zák., vrátane zákonného odôvodnenia aplikácie ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. o ukladaní spoločného trestu, z čoho je zrejmy procesný postup spočívajúci v zrušení výroku o vine, výroku o treste a výroku o škode z

rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/7/2017 zo dňa 22. 1. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/31/2018 zo dňa 21. 8. 2018 a z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/35/2017 zo dňa 29. 10. 2018, právoplatným dňa 1. 2. 2019.

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal s poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami a v nadväznosti na hodnotenie predchádzajúcich odsúdení obžalovaného aj s aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže trest ukladal pri opätovnom spáchaní zločinu, vzhľadom na jeho odsúdenie pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/81/2009 zo dňa 7. 10. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/115/2013 zo dňa 29. 1. 2014, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uvedená skutočnosť je zákonným podkladom na zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, čo bolo dôvodom pre výmeru trestu, vychádzajúc z takto zákonom zvýšenej trestnej sadzby v rozmedzí od 6 rokov 6 mesiacov až 10 rokov.

Pokiaľ ide o námietku, resp. návrh obhajoby spočívajúci v aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, na základe stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 krajský súd je nútený konštatovať, že predmetné stanovisko a z neho vyplývajúca aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. predstavuje možnosť, avšak nie povinnosť súdu s tým, že podstatnou skutočnosťou je aj posúdenie osoby obžalovaného, ktorý je však, ako je to z vykonaného dokazovania zrejme špeciálnym recidivistom v páchaní trestnej činnosti, konkrétne trestných činov podvodu a ktorý bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný, pričom trestnej činnosti sa dopustil bezprostredne po tom, čo bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/81/2009.

Za daných okolností je tak uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný ako trest spoločný podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 7 rokov a teda pri spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby trestom primeraným aj s prihliadnutím na priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti a spĺňa tak všetky predpoklady z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ani vo výroku o náhrade spôsobenej škody, krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.